

BOEF en de BRAND

'Tring, tring', klinkt de bel. En gelijk is het hele huis in rep en roer. Want dat zullen opa en oma zijn! Gezellig! Mama, die boven achter haar computer zat te werken, rent naar beneden om ze te begroeten. Papa, die in de keuken bezig was iets lekkers te maken, gaat ook naar de gang. Maarten en Sanne die lekker zaten te spelen, rennen eveneens naar de voordeur. En Boef de hond blaft en kwispelt en rent als een dolle door de kamer. Boef is altijd heel blij als er visite komt, zo blij dat hij nooit mee mag naar de gang. Hij is zo enthousiast, dat hij tegen iedereen opspringt en dat vinden de meeste mensen niet leuk. Vandaar dat Boef alleen achterblijft in de kamer.

Maar, o JÉ! Die domme Boef. Al kwispelend heeft hij met zijn staart tegen de brandende kaarsjes op tafel geslagen. Eén kaarsje valt op de grond en gaat gelukkig snel uit. Maar aan de staart van Boef zit wél vuur. 'Au, au!!! Dat doet pijn!', denkt Boef.

Hij begint nog harder te blaffen en te rennen en strijkt daarbij met zijn staart langs de gordijnen. Nu is er ook nog vuur aan het gordijn. Maar dat heeft Boef helemaal niet in de gaten. Hij denkt alleen maar aan de pijn in zijn staart. Misschien kan hij met zijn tong over zijn staart likken. Hij probeert het wel, maar dat valt niet mee. Misschien kan hij er met zijn voorpoten bij. Maar nee, dat lukt ook niet. Hij draait nu alsmaar rondjes en blaft en jankt als een gek. Gelukkig is het vuur al snel weg uit zijn staart, maar de pijn nog niet.

Als even later de familie terugkomt uit de gang, zien ze Boef als een dolleman rondjes draaien. Maar ze zien ook grote vlammen die uit het gordijn komen. Er is rook in de

kamer. En tot overmaat van ramp begint ook nog de brandmelder te loeien. Tjé zeg, wat maakt zo'n ding een kabaal. De paniek is compleet. Heel even weet niemand wat er gedaan moet worden. Maar dan ziet oma het grote boeket bloemen op tafel. Prachtige bloemen, maar daar let ze niet op. Ze gooit de bloemen op de grond, pakt de vaas en gooit daarna alle water uit de bloemvaas tegen de brandende gordijnen.

Meteen zijn de vlammen verdwenen. Gelukkig!

Nu Boef nog. Boef draait nog steeds rondjes en weet zich geen raad van pijn.

Boef moet mee naar de badkamer en moet met zijn staart onder de koude douche.

Dat helpt! De pijn is direct een stuk minder. Als hij even later weer naar beneden mag, zit iedereen lekker te smikkelen van een stukje

taart. De bloemen staan weer op tafel en de gordijnen zijn helemaal open geschoven zodat je van de brandplekken even niets ziet. En voor Boef is er een heerlijk hondenkoekje om te bekomen van de schrik.